

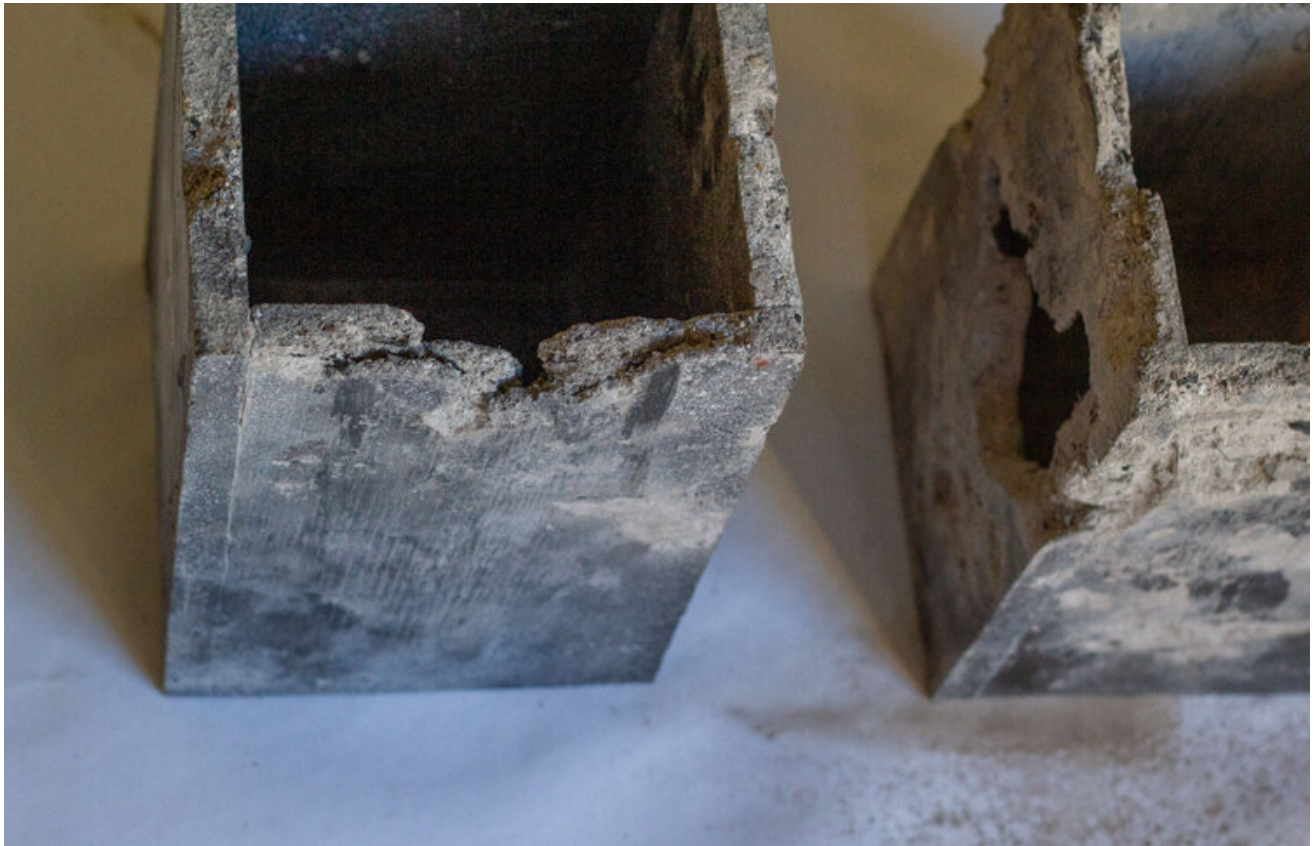
AISTĖ KISARAUSKAITĖ /Sorrow, or Roses in Dad's Memory II 10.04 – 11.26 /2019

ADDRESS:

Sla307 Art Space
307 W. 30th St. New York, NY 10001

BY APPOINTMENT ONLY:

347 533 0481 / 917 584 0579

To honor THE MEMORY OF VINCAS KISARAUSKAS, an acknowledged Lithuanian artist, Undercurrent invited Aistė Kisarauskaitė to organize a special exhibition at Sla307 Art Space.

When thinking about exhibitions in far-off lands, and especially on other continents, the first question is always “how can we move these works of art?” Transporting material objects remains a problem.

After artist Vincas Kisarauskas’s father (my grandfather) perished in an accident, Kisarauskas created the work *Sorrow, or Roses in Dad’s Memory* (1971, oil on canvas, 122 x 91.5 cm). My father himself died on October 27, 1988, in New York. However, we were only able to bid farewell to his ashes, which arrived in Lithuania after unexpected effort.

Now, with an opportunity for me to exhibit work in New York, it is paramount that I honor my father by creating roses in his memory. However, contemporary US regulations forbid importing freshly cut roses or potted rose shrubs. I can place no living roses at the site of his death. No living and material symbol of mourning. Preparing for a regular flight, though, and reading the Ryanair baggage rules, I found that "The carriage of ashes is permitted as cabin baggage, and may be carried in addition to your normal cabin baggage allowance provided that a copy of the death certificate and the cremation certificate accompanies them. You must ensure that the ashes are securely packaged in a suitable container with a screw-top lid and protected against breakage." As such, this work is positioned to start a discussion about longing and distance. About the longing for those who have dematerialized. - Aistė Kisarauskaitė

/

Image: Aistė Kisarauskaitė, *Urn I*, 2019, from a series of 3. Rose ashes, resin

//

Translated from Lithuanian to English by Moacir P. de Sá Pereira

AISTĖ KISARAUSKAITĖ /Liūdesys arba rožės tėvukui atminti II

Mąstant apie parodas tolimesnėse šalyse ir ypač kituose kontinentuose, pirmiausia kyla mintis apie kūrinį gabenimo galimybes. Materialaus objekto transportavimas vis dar yra problema.

Vinco Kisarausko tėvui (mano seneliui) žuvus avarijoje, jis sukūrė paveikslą "Liūdesys arba Rožės tėvukui atminti" (1971, dr., al., 122 x 91.5 cm). Mano tėvas menininkas Vincas Kisarauskas mirė 1988 m. spalio 27 d. Niujorke. Mes galėjome atsiveikinti tik su jo pelenais, kuriuos tuomet neįtikėtinomis pastangomis pavyko atsisiųsti.

Dabar, atsiradus progai padaryti parodą Niujorke, taip pat atrodo svarbiausia atiduoti pagarbą savo tėvui, sukurti rožes jo atminimui. Tačiau pagal šiuolaikines įvežimo į Jungtines Amerikos valstybes taisykles skintas rožes ar jų atžalas bei sodinukus įvežti draudžiama. Jokių gyvų rožių negalėčiau nugabenti ir padėti mirties vietoje. Jokio gyvo ir materialaus gedulo simbolio. Ruošdamasi paprastam skrydžiui ir skaitydama aviakompanijos Ryanair taisykles, radau "Pelenus leidžiama vežti kaip rankinį bagažą ir jie gali būti vežami papildomai prie Jūsų vieno įprasto rankinio bagažo vieneto, tačiau būtina, kad su jais būtų mirties liudijimo kopija ir kremavimo pažymėjimas. Privalote užtikrinti, kad pelenai būtų saugiai supakuoti tinkamame inde su užsukamu dangteliu ir apsaugoti nuo sudužimo. "Taigi, šis kūrinys ir skirtas kalbėti apie ilgesį ir atstumus. Apie ilgesį tų, kurie dematerializavosi. - Aistė Kisarauskaitė